

Pleppo, Pedersöre och pruttar

Teaterrecension Pleppo två är en fullödlig och underhållande scenshow – även om materialet är lite ojämnt och Österbotten nog kan producera annat kvinnfolk än skvallertanter som samlar på porslinskatter.

Scen

● Pleppo TVÅ! – Vi mårar ändå!

Av och med Ted Forsström och Kaj Korkea-aho. Registöd: Åsa Salvesen. Scenografi: Erik Salvesen. Projektioner: Ted Forsström och produktionsbolaget Eva Lingon. Kostym: Ina Nordberg. Mask och peruk: Fia Derghokasian. Musik: Stefan Lindblom. Urpremiär på Wasa Teater 12.11

■ Att åka hem på besök till Österbotten är "som att pruppa"; båda sakerna är ofrånkomliga och blir värre av mammas kållåda. Det är ett av de teman som **Ted Forsström** och **Kaj Korkea-aho** grundligt undersöker i *Pleppo TVÅ! – Vi mårar ändå!*, en föreställning som ohämmat rör sig mellan det anala och det sakrala, det allmängiltiga och det lokala.

För fem år sedan gjorde de brak-succé på Wasa Teater med sin förra, och första, scenföreställning *Pleppo LIVE!* Då återanvände de sådant som gjorts för radio och tv och hade stöd av två skådespelare. Nu uppträder de som duo, med registöd av **Åsa Salvesen**, och framför nyskrivet material i form av sketcher, ståupp och sånger med lånade melodier. Allt i en kännspek blandning av knasiga figurer, verbal akrobatik, satir och tokerier, med stråk av allvar och dialekten som modersmål.

Forsström och Korkea-aho har grävt där de själva står med ett ben i sin uppväxtkommun och det andra i Helsingfors där båda bor. Ramen är en tågresaturn och retur mellan huvudstaden (av en föga imponerad besökare omdöpt till Helst-int-fors) och Bennäs under vilken Kaj funderar på

FAVORIT I REPRIS. Djurexperten Klaus-Verner (Kaj Korkea-aho) är en favorit i repris i *Pleppo två*, denna gång anfäktad av både fästingar och kosmisk ensamhet. På bilden även Ted Forsström. FOTO: FRANK A. UNGER

sina österbottniska rötter och konstaterar: "Allting ändrar likt humöre. Allting utom Pedersöre."

Och det är här det där "måra ändå" kommer in bilden. Ett svåröversatt uttryck som innebär att lugnt och oförtrutet fortsätta som man brukar oavsett om man drab-

bats av köttätande bakterier och får en styrtång genom magen. En mentalitet som medför risk att fastna i gamla hjulspår. Två som mårar ändå är arbetskamraterna Muri och Backlund; gamla bekanta för *Pleppo*-fansen och alltjämt sig lika. Nöjda om de får sig en kaffepaus på

Kesoil och en gnällfri dag från frun.

I persongalleriet finns också flera nya karaktärer, bland dem en tonårspredikant som tyckte att det fanns för få församlingar i bibelbältet och har grundat en egen. Religiös trångsynthet får sig en känga, och man behandlar även ämnena som

homofobi, manlighet och relationer. I en familj har både far och son svårt att komma ihåg vad "mamm" heter.

Debut är det för de välkammade siamesiska tvillingarna Sune och Darling, som är sammanväxta på så sätt att de kroniskt visar långfingret åt varandra och andra. Ett annat brödrapar dyker upp i en sketch där påmårandet har utvecklats till ett OCD-liknande tillstånd som involverar te, teve, ett T, ett W och techno.

Många blir säkert lika glada som jag att återse Klaus-Verner, djurexperten med rikssvensk accent, denna gång anfäktad av både fästingar och kosmisk ensamhet. I den rollen glänser Kaj Korkea-aho med sin skådespelartalang och gör en obetalbar version av "Bohemian Rhapsody" och Adeles "Hello".

Mycket är som vanligt briljant, inte minst på den språkliga sidan, men nivån på materialet känns ojämn. Det blir lite för mycket pruttskämt och buskis. Och så finns det ju även i Österbotten annat kvinnfolk än skvallertanter som samlar på porslinskatter och luttrade hustrur med papiljotter i håret.

Pleppo TVÅ! är ändå en fullödlig och underhållande scenshow och har ett fungerande visuellt koncept. Scenografin består huvudsakligen av två fondskärmar som med projicerade bilder, även rörliga, möjliggör snabba scenbyten och tillför roliga detaljer. Stor omsorg har också lagts på garderoben, där skärmössan och blåstället har sin givna plats bredvid mera skruvade utstyrselar.

MARIA SANDIN
kultur@ksfmedia.fi